

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: **Společenství vlastníků jednotek Ahepjukova**, se sídlem Ostrava, Moravská Ostrava, Ahepjukova 2789/4, zast. JUDr. Vladimírem Bartlem, CSc., advokátem se sídlem Ostrava, Sokolská tř. 871/6, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**, se sídlem Praha 7, Pplk. Sochora 27, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 11.9.2009, č.j. zn.. INSP2-6246/08-19,

t a k t o:

- I. **Žaloba se o d m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „předseda Úřadu“) podle ust. § 18 odst. 1 a 2 zákona č. 551/1991 Sb., o státní kontrole (dále jen „zákon o státní kontrole“) rozhodl o námitkách žalobce proti kontrolnímu protokolu ze dne 16.6.2009 zn. INSP2-6246/08-15, pořízenému v rámci kontroly, jejímž předmětem bylo dodržování povinností stanovených zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů (dále jen „zákon č. 101/2000 Sb.“) se zaměřením na ochranu osobních údajů zpracovávaných prostřednictvím kamerového systému se záznamovým zařízením, instalovaného v prostorách bytového domu žalobce. Žalovaný vyhověl námitce žalobce podané proti tvrzení obsaženému v závěru prvního odstavce na straně 8 kontrolního protokolu, které zní: *„Na uvedených informačních cedulkách schází údaje o tom, kdo osobní údaje zpracovává, jaké osobní údaje jsou shromažďovány a pro jaký účel. Na plášti Objektu jsou pak umístěny nápisy, objekt je monitorován kamerovým systémem s pořízením záznamu, Společenství vlastníků jednotek Ahepjukova 4. Na těchto cedulkách schází informace o tom, jaké údaje jsou shromažďovány a pro jaký účel. Na všech rozmístěných cedulkách schází poučení o dalších právech subjektu údajů dle § 21 zákona č. 101/2000 Sb. Rozmístěné informační cedulky nelze posoudit jako dostatečné pro splnění povinnosti uvedené v § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb.“* a tyto věty nahradil větami: *„Na uvedených informačních cedulkách schází údaj o tom, že se jedná o kamerový systém se záznamem, kdo je jeho správcem, a kde lze získat bližší informace ve smyslu § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. Informační cedulky umístěné na plášti Objektu s nápisy, objekt je monitorován kamerovým systémem s pořízením záznamu, Společenství vlastníků jednotek Ahepjukova 4 by bylo možné považovat za z hlediska § 11 odst. 1 zákona č.*

101/2000 Sb. dostačující, pokud by subjekt údajů byl informován o kamerovém systému podrobněji jiným způsobem“. Ostatním námitkám směřujícím proti kontrolnímu protokolu žalovaný nevyhověl.

Žalobce v podané žalobě namítal, že napadené rozhodnutí je nesrozumitelné, postrádá logickou strukturu, odůvodnění je zcela nepřehledné, neobsahuje důvody právně relevantní pro výroky v rozhodnutí obsažené a některé důvody působí dojmem dalších výroků, je vnitřně rozporné včetně žalobcem namítané nezákonnosti, vadně je aplikován zákon č. 101/2000 Sb. a žalovaný ve svém rozhodnutí, jakož i v celém kontrolním procesu a v napadeném rozhodnutí překročil meze správního uvážení. Rovněž dle žalobce žalovaný nesprávně hodnotil všechny souvislosti v daném individuálním případě, který byl předmětem zákonné kontroly v rámci dozoru úřadu. Úřad si ani neujasnil, zda kontroluje správce nebo vlastníka.

Žalovaný ve svém vyjádření k podané žalobě mj. poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek sp.zn. 567/2005) a Ústavního soudu (nález sp.zn.: II. ÚS 318/98), podle které rozhodnutí o námitkách proti kontrolnímu protokolu podle § 18 zákona o státní kontrole není úkonem správního orgánu, kterým by se zakládala, měnila, rušila nebo závazně určovala práva nebo povinnosti, a jde tak o úkon vyloučený ze soudního přezkumu podle § 70 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“). Dále žalovaný označil argumentaci žalobce v podané žalobě za zjevně nesprávnou a nepřijatelnou.

Předtím, než soud přistoupil k posouzení žaloby z věcného hlediska, zkoumal, zda jsou splněny podmínky řízení a zda tak jde o žalobu z hlediska ustanovení s.ř.s. přípustnou. Při těchto úvahách soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

Podle ust. § 70 písm. a) s.ř.s. ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu které nejsou rozhodnutími.

Podle ust. § 68 písm. e) s.ř.s. žaloba je nepřijatelná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. nestanoví-li zákon jinak, soud odmítne návrh je podle tohoto zákona nepřijatelný.

Žalobou proti rozhodnutí správního orgánu se lze ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. domáhat přezkoumání úkonů správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují subjektivní veřejná práva a povinnosti. Pro tyto úkony zavádí s.ř.s. v uvedeném ustanovení legislativní zkratku rozhodnutí. Zároveň s.ř.s. v ust. § 70 písm. a) vylučuje ze soudního přezkumu ty úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutím, tzn. ty úkony, který nejsou způsobilé přivodit následky přepokládané v ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. Žaloba proti takovému úkonu je pak podle ust. § 68 písm. e) s.ř.s. nepřijatelná.

V daném případě se žalobce podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí, které bylo vydáno podle ust. § 18 zákona o státní kontrole a jímž bylo rozhodnuto o jeho námitkách proti kontrolnímu protokolu ze dne 16.6.2009, č.j.: INSP2-6246/08-15. Z napadeného rozhodnutí pro žalobce neplyne žádná povinnost a toto rozhodnutí žalobci nezakládá ani žádné právo. Jediným jeho důsledkem je změna kontrolního protokolu 16.6.2009 zn. INSP2-6246/08-15. Žalobou napadené rozhodnutí tak není rozhodnutím o právech či povinnostech žalobce a nemá charakter rozhodnutí, kterým by mohl být žalobce zkrácen na svých právech nebo povinnostech. Napadeným rozhodnutím totiž předseda Úřadu vyjádřil své stanovisko k námitkám, které byly vzneseny proti kontrolnímu protokolu. V uvedeném posouzení soud vycházel i ze žalovaným zmíněné soudní judikatury obsažené např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 A 55/2001.

Protože žalobce podal žalobu proti rozhodnutí, které je ze soudního přezkumu podle ust. § 70 písm. a) s.ř.s. ve spojení s ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. a ust. § 68 písm. e) s.ř.s. vyloučeno, soud v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. žalobu jako nepřipustnou odmítl.

Odmítnutím žaloby v tomto případě nedochází ke krácení práva na projednání věci nezávislým soudem. Kontrolní protokol je nezbytným podkladem pro další postup Úřadu, a to v rámci řízení o správním deliktu žalobce podle zákona č. 101/2000 Sb. Žalobce tak své námitky vůči kontrolnímu protokolu může uplatnit při případném využití opravného prostředku proti rozhodnutí o správním deliktu, potažmo ve správní žalobě proti případně uložené sankci. Taková žaloba by mohla namítat vady kontrolního protokolu jako vady řízení mající za následek nezákonné rozhodnutí ve věci a byla by, vzhledem k tomu, že rozhodnutím o správním deliktu je rozhodováno o právech a povinnostech subjektu správního deliktu, projednatelná ve správním soudnictví.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 věta první s.ř.s. Byla-li žaloba odmítnuta, žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s. u Městského soudu v Praze ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 28. července 2010

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Pekárková Marie